

ÚJTELEPI ZARÁNDOK

A KÖZÉP-EURÓPAI FATIMAI SZENTÉLY
ZARÁNDOKKÖRÉNEK FÉLÉVENTE MEGJELENŐ

KIADVÁNYA

2016. Ősz

MÁRIA ANYAI SZÍVE A MI REMÉNYSÉGÜNK

-Mindig is pap akartam lenni, igaziból föl se merült más. Kisgyermekként otthon is miséztem, megvan még az a miseruha, amit magamnak varrtam. A liturgia szépséges külsőségei nyugöztek le eleinte, ahogy sok gyereket, de a napi egy, majd két ministrálás, a bekapcsolódásom a többi liturgikus cselekménybe, a rám bízott újabb feladatok csak

megerősítettek abban, hogy az oltárnál a helyem –vallja októberi búcsúnk meghívott vendége, **Szerencsés Zolt** atya, a soroksári Nagyboldogaszony Főplébánia plébánosa. Életének fontos állomásait kísérte valamilyen formában a Szűzanya, nem csoda, hogy ihletetten beszél a rózsafüzér-imádságról; fatimai zarándoklatairól pedig valóban élményszerű történeteket tud felidézni.

-Milyen indíttatásra választotta a papi hivatást?

-Esztergomban születtem, ötven évvel ezelőtt. A hétköznapi reggeli szentmisék a Bakócz-kápolnában voltak, ahol a máriapócsi kegykép másolata található, ott ministráltam, kispapként ott zsolozsmáztam, és az ezüstmisém hálaadó szentmiséjét is ott végeztem.

A másik Mária-kegyhely, amihez kötődöm, az Márianosztra, ahová még az akkori váci püspök, Bánk József hívott meg ministrálni, és ottragadtam. Volt egy fogadalmam, hogy ha sikeresen leérettségizem, akkor átzarándokolok Esztergomból Nosztrára, ezt a közel húsz kilométert zuhogó esőben tettem meg. A harmadik kötődésem szintén az érettségi évéhez kapcsolódik: a ballagásom 1984. május 13-án volt a Ferences Gimnáziumban, az ünnepi ebédről egy számomra nagyon kedves világi tanárom kihívott, és egy kis csomagot nyomott a kezembe ezekkel a szavakkal: „Most érkezett Fatimából, vigyázz rá, és ő is vigyázni fog rád”! A csomagban a Fatimai Szűzanya szobra volt, ez a kis ajándék a következő napjaimnak, éveimnek a középpontjába került. Ezzel indult az érdeklődésem Fatima felé, és később papként ez a szál egyre erősebb lett. A második kápláni helyemen, a Rózsák Terén indítottam el a 13-i Fatimai Estéket, minden hónapban volt egy szentmise, gyertyás körmenet, rózsafüzér-imádság, amelyen az ottani hívek nagy lelkesedéssel vettek részt. A harmadik kápláni helyemen, a Szent Anna Templomban pedig úgy folytatódott ez a kezdeményezés, hogy a Szent Erzsébetről Nevezett Betegápoló Nővérek kértek föl, hogy misézzek, és ez az alkalom is pont 13-ra esett, úgyhogy akkor is megemlékeztünk a Fatimai Szűzanyáról. Dorogra kerültem plébánosnak, és ott is folytattam ezt a hagyományt, és a hívek ott is pozitívan fogadták. Amikor Soroksárra helyeztek, nem láttam értelmét hogy megtartsuk ezeket az alkalmakat, hiszen a szomszédos, Fatimai Szűzanyának Szentelt Templomban minden hónap 13-át követő vasárnapján van szentmise, de a jövő év 100. jubileuma kapcsán újra szeretném indítani a Fatimai Estéket. A Szűzanya tehát mindig jelen volt az életemben, és remélem, ott is marad, a papi jelmondatom is ez: „Magasztalja lelkem az Urat”.

-Többször is járt Fatimában.

-Az utolsó fatimai utam 2000-ben, a kis látnokok boldoggá avatása alkalmából volt. Akkor már nagyon beteg volt II. János Pál pápa, és úgy is volt, hogy nem hagyja el a Szentévből Rómát. De Portugáliába azért mégiscsak elment, és persze nagyon nagy szeretettel fogadták a portugálok. Megható volt, hogy külön megköszönte a kis Jacintának, hogy azért a fehérruhás püspökért - akiben ő magára ismert - annyit imádkozott. Hatalmas tömeg csendesült le szinte egy pillanat alatt, hogy a pápa elmondhassa az imáját a Jelenési Kápolnában a Szűzanya szobra előtt, amelynek koronájában ott a golyó, amit belőle operáltak ki.

-Ez volt a legemlékezetesebb út?

-Mindegyik az volt. Vak gyerekekkel is voltam ott, akik buszos zarándoklaton látogatták végig a nevezetesebb Mária-kegyhelyeket. Ők mondták, hogy Lourdes után Fatimát mennyivel nyugodtabbnak érzik. A tervek szerint a Magyar Kálvárián keresztúti ájtatosságot tartottam nekik, csak hogy szakadó esőben szálltunk ki a buszból. Felmerült bennem, hogy talán ki kellene hagynunk ezt a programot, de ők annyira ragaszkodtak hozzá, hogy elindultunk. Végigmentünk ezen a hosszú kálvárián, fújt a szél, esett az eső, de a feltámadás állomásánál egyszer csak kisütött a nap. Ez volt az Ég válasza a keresztút-járásunkra.

Ehhez hasonló történt, mikor papságom első éveiben éppen akkor voltam Fatimában, amikor először járt ott orosz katolikus érsek, és ő mondta a szentmisét. 70000 ember volt akkor ott, októberben, és elég rossz idő volt, de ahogy kivitték a Szűzanyát a kápolnából a szabad ég alá, elállt. Ahogy visszahozták, megint leszakadt az ég. Az orosz püspök meg is jegyezte a fatimai püspöknek, hogy „Hogy van ez? Kiviszíték a Szűzanyát eláll az eső, visszahozzátok, újra elered?” Mire a fatimai püspök megrántotta a vállát, széttárta a kezét, hogy: „Nálunk ez a szokás”.

„A rózsafüzér-ima
annyi ember hitét
megmentette.
Miért ne mentene
meg bennünket
is?”

-A fatimai üzenetből mely gondolatokat emelné ki, mint Önhöz közelállókat?

-Egyrészt az imádsághoz küld bennünket a fatimai üzenet abban az ígértben, hogy Portugáliában a hit igazságai mindvégig megmaradnak, ha imádkozzák a rózsafüzért. És a portugálok tényleg imádkozzák a rózsafüzért. A rózsafüzér odakapcsol minket az Éghez, egy könyv nélküli Szentírás. Szemről szemre haladunk, ahogy a lelki életünkben is lassan, lépésről lépésre fejlődünk. Ha Portugáliát ez a II. világháborúban megmentette, ha annyi ember hitét megmentette, akkor miért ne mentene meg minket is.

A másik számomra fontos mondat, hogy: „végül Szeplőtelen Szívem diadalmaskodik”. Ez számomra azt jelenti, hogy bármi történhet egy családban, ha az anya szíve a helyén van, akkor mindig mindent meg tud oldani. Nekünk ez a reménységünk: hogy a Szűzanya csak fölemeli az ő szavát, az ő szívét, az ő szeretetét érettünk.

Fontos az is, hogy kiknek szólt az üzenet. A kis fatimai gyerekek megszüntettek egy szentszéki rendelkezést. A boldoggá avatásnál az volt az előírás, hogy gyerekek – kivéve a vértanúgyermekeket – nem képesek hősieen gyakorolni az isteni erényeket, ezért nem avathatók boldoggá. És a két is tanulatlan, falusi gyerek miatt ki kellett húzni ezt a paragrafust, mert ők az életükkel bebizonyították, hogy igenis képesek. Mindig tudta mondani valamelyikük a társainak, hogy ajánlja föl a szenvedését, magányát, megalázottságát a Szűzanya szándékaira. A szentek köztünk élnek, csak észre kéne venni őket.

-Milyen gondolatokkal buzdítaná zarándokainkat az elindulásra?

-A zarándoklat mindig kétirányú. Az odaúttal még nem is szokott gond lenni, készülünk, elszánjuk magunkat az imádságra, gyónásra. Csak az a baj, ha otthagynak mindent a zarándokhelyen. Más emberként kellene hazatérnünk, mint ahogy elindultunk. Az volna jó, ha úgy tudnánk hazatérni, hogy észrevegyék rajtunk, hogy érdemes volt elmennünk.

Sz. H. E.

FATIMAI IMA

Istenem, hiszek Tebenned és imádlak Téged, remélek Tebenned és szeretlek Téged.

Bocsánatot kérek mindazokért, akik nem hisznek, nem imádnak, nem remélnek, és nem szeretnek Téged.

Legszentebb Szentháromság, Atya, Fiú és Szentlélek, mély tisztelettel imádlak és felajánlom Neked a mi Urunk Jézus Krisztus Testét és Véré, Lelkét és Istenségét, aki jelen van a föld összes tabernákulumában, engesztelésül a szidalmakért, szentségtörésekért és közömbösségekért, amelyekkel megbántják. Jézus Szentséges Szívének és Mária Szeplőtelen Szívének érdemeiért könyörgök a szegény bűnösök megtéréséért.

A képen a Soroksári Főplébánia Mária-szobra látható

Istenem, hiszek Tebenned és imádlak Téged, remélek Tebenned és szeretlek Téged. Amen.

IDÉN IS SZERETETTEL VÁRUNK
MINDEN ZARÁNDOKOT
TEMPLOMUNK OKTÓBERI BÚCSÚJÁRA!

VENDÉGÜNK:

SZERENCSES ZSOLT ATYA

TISZTELETBELI KANONOK, A SOROKSÁRI FŐPLÉBÁNIA PLÉBÁNOSA

**BÚCSÚNK PROGRAMJA:
OKTÓBER 16. VASÁRNAP**

9 óra: A zarándokok fogadása

11 óra Ünnepeles rózsafüzér (Király Attila plébános)

12 óra Ünnepi Szentmise, vendég: Szerencsés Zsolt atya

Körmenet a Szűzanya feldíszített szobrával.

MINDENKIT SZERETETTEL VÁRUNK!

(Bp. 1237 Szent László út 149 tel.: 06-30-266-3587; Megközelítés: A határ úti metró állomástól a 123- as busszal, autóval az M0-ás autót felől az M5-ös bevezető szakaszán érdemes jönni.)

ÚJTELEPI ZARÁNDOK

Impresszum

Megjelenik a Fatima Csillaga Alapítvány gondozásában.
A kiadvány a Nemzeti Együttműködési Alap támogatásával valósult meg.

Felelős kiadó: Király Attila plébános

Szerkesztők: Tamási Ferenc, Szabóné H. Edina

Hirdetések: Tamási Ferenc
Telefon: +36-20-928-9801

Cím: Szent István Plébánia
1237 Budapest Szent László u. 149.
Mobil: +36-30-266-3587

E-mail: szentistvanplebania@gmail.com
Honlap: www.fatimaiszuzanya.hu

Urnafülkék

válthatók

a Fatimai

Szűzanya

Templom

Altemplomában

Érdeklődni lehet a templom nyitvatartása idején a sekrestyében, illetve a +36-30-266-3587-es telefonszámon

